

SV. PĒTERA DRAUDZES ZIŅAS

Nr. 105. Vuddeilē

2015. g. jūnijs, jūlijs un augusts

Katrai lietai ir savs nolikts laiks, un katram īstenošanai paredzētam nodomam zem debess ir sava stunda.

- * Savs laiks piedzimt, savs laiks mirt, savs laiks dēstīt, un savs laiks dēstīto atkal izraut.***
- * Savs laiks kādu nogalināt, un savs laiks kādu dziedināt; savs laiks ko noplēst, un savs laiks ko uzcelt.***
- * Savs laiks raudāt, un savs laiks smieties; savs laiks sērot, un savs laiks diet.***
- * Savs laiks akmeņus mest, un savs laiks tos salasīt; savs laiks apkampties, un savs laiks, kad šķirties.***
- * Savs laiks ir ko meklēt, un savs laiks ko pazaudēt; savs laiks ir ko glabāt, un savs laiks ko galīgi atmest.***
- * Savs laiks ir ko saplēst, un savs laiks atkal to kopā sašūt; savs laiks klusēt, un savs laiks runāt.***
- * Savs laiks mīlēt, un savs laiks ienīst; savs laiks karam, un savs laiks mieram.***
- * Bet kāds labums tad darītājam no visām savām pūlēm?***
- * Es esmu dziļāk ieskatījies ciešanu pilnā uzdevumā, ko Dievs ir uzlicis cilvēku bērniem, lai viņi ar to mocītos.***
- * Visu Dievs ir savā laikā jauki iekārtojis, pat arī Mūžību Viņš ir licis cilvēku sirdīs; žel tikai, ka cilvēks nevar izprast Dieva darbu - ne tā iesākumu, ne galu.***
- * Tā es atzinu, ka cilvēkiem nav nekā labāka kā priecāties un labi justies savas dzīves laikā, pievienodams tam tomēr atzinumu,***
- * ka tā tomēr ir Dieva dāvana, ja cilvēks, neraugoties uz nepārtraukto sava mūža piepūli, tomēr ēd, dzer un nereti pat dzīvi arī bauda.***
- * Es atzinu, ka viss, ko Dievs dara, tas paliek mūžīgi: tam nevar neko nedz pielikt, nedz atņemt, un Dievs to visu tā ir iekārtojis, lai Viņu bīstas.***

Vienu dienu pēc Vasarsvētkiem

Ja viss būtu bijis, kā tam vajadzēja būt. . . .

Ja viss būtu bijis, kā tam vajadzēja būt, tad es būtu paspējusi no sirds visiem novēlēt Dieva Svētā Gara iedvesmotus Vasarsvētkus un katram Baznīcas loceklim un loceklei priecīgu dzimšanas dienu – **pirms** tā pagāja. Bet, (man ļoti patīk tas mazais vārds) bet, tad es nevarētu dalīties ar vārdiem, ko tikai šorīt izlasīju. Tie nāk no grāmatiņas par ko pateicos prāv. Klāvam Bērziņam, kas pirms divām

nedeļām man to uzdāvināja Annabergā. *Es ticu* ir Kārļa Vilhelma Štēnbuka Apustuļu ticības apliecinājuma komentārs. No vācu valodas tulkojusi māc. Dr. Ilze Ņezbere-Herle, to šogad izdevis „Klints.”

Kaut varbūt, ka reiz ko līdzīgu esam mācījušies, bet ir tik labi, ka kāds atgādina, kā to dara teologs Štēnbuks, ka “*Baznīca nav pašmērķis. Dieva darbības galamērķis nav triumfējoša baznīca. Baznīcas uzdevums ir kalpot cilvēkiem pasaulē. . . Baznīcas uzdevums sniedzas tālāk par baznīcu pašu. Tās mērķis ir Dieva valstība.*” (Visi citējumi no 72. un 73. lpp.) Par to, ko nozīmē apliecināt ticību vienai svētai, katoliskai baznīcai, autors izaicinoši prasa: “*Vai baznīca ir svēta?*” Viņš pazīst tās ne vienmēr gaišo vēsturi, galu galā viņš nozīmīgi secina: “*No iepriekš teiktā kļūst saprotams, kur meklējams baznīcas svētums. Tas nav saistīts ar to, ka baznīcā darbotos svēti un pilnīgi cilvēki. Tas ir saistīts ar to, ka baznīcā vēlas mājot dzīvais Jēzus Kristus, “Dieva Svētais.” (Mk 1:24) Jēzus svētums neizpaužas nepieejamībā un vājo un vienkāršo cilvēku atsijāšanā, bet gan tajā, ka viņš pievēršas visiem cilvēkiem, lai tos pārveidotu. Viņš grib dalīties ar mums savā svētumā, lai mēs dzīvotu savu dzīvi atbilstoši labajam Dieva prātam.*”

Doma gaudi mūsu lūgšanām. Kaut tie ierosinātu pārrunas par to, kā mēs izprotam baznīcu un tās uzdevumu. Dzimšanas dienās gandrīz visi mēdz mazliet padomāt par to kā gadu skaits mainījies dzīvi un izskatu. Kad esam pavisam jauni, citi parasti priecājās, kā mūsu spējas attīstījušās. Kad gadu skaits kļūst lielāks, vai tiešām mazāk jāmeklē saredzēt mūsu garīgo izaugsmi? Ko redz LELBĀL kad tā paskatās spogulī?

Ko mēs gribētu, lai kāds redzētu ienākot mūsu dievnamos? Tā ceru, ka katrs saredzētu dzīvo Kristu visdažādāko cilvēku sejās. Un to kā no Kristus mīlestības svētavota un dalītiem sakramentiem izplūst žēlastība un Svētā Gara dāvanas tiek dalīties izslāpušajiem Dieva bērniem. Kā Dieva Vārda veltes paēdina izsalkušās dvēseles un dara katru stiprāku doties atpakaļ pasaulē un dzīvot apziņā, ka pats ir Dieva mīļotais un Kristus apžēlotais bērns. Kā visus kopā saista piederība Dieva valstībai virs zemes, kur miers un taisnība valda – ne ar varu, bet tādēļ, ka Dievam ir autoritāte pār visu, kas ir mūsu dzīve. Kā Tēvam par bērniem, kas ļauj saukt: Aba! (‘papiņ’, ‘tēti’; Rom. 8:15) Štēnbuks raksta: “*Baznīcas vēstij jāietver visas dzīves jomas un dimensijas: gars un miesa, daba un vēsture, indivīds un sabiedrība, baznīca un pasaule, taisnošana un svētošana, dievkalpojums svētdienā un dievkalpojums pasaulīgajā ikdienā.*”

Ir tāda ‘ikdiena’ - pirmdiena, viena diena pēc Vasarsvētkiem, kaut tie jums bija skaisti! Bet - arī šodien lai notiek dievkalpojumi pasaulē! Tur, kur jūs katrs atsevišķi un mēs kopā dzīvojam un rosāmie un esam! (un kādreiz nokavējam darbus) Kalposim tam Kungam ar prieku! Lai Dievssvētī un Kristus mīlestībā mūsu baznīcu ‘dzīvu’ dara Svētā Gara svētku spēkā!

Jūsu archibīskape + Lauma

Lauma Zušēvica — pirmā Latvijas luterāņu Baznīcas archibīskape.

2015. gada 19. aprīlis iezīmējās Latvijas luterāņu Baznīcas vēsturē ar pirmās garīdznieces – sievietes – konsekrāciju bīskapes amatā, ar archibīskapes apzīmējumu.

Gatavojoties konsekrācijas dienai, prāv. Lauma atceras archib. Elmāra Roziša konsekrācijas dievkalpojumu 1994. gadā, kad Zviedrijas bīsk. Dr. *Henrik Svenungsson* teica: “Jūs esat darījuši visu, ko varat, lai viss notiktu kā vajag, un tagad? Tagad notiks Dieva prāts.” “Viss ir un paliek Dieva rokās,” raksta prāv. Lauma. “Šī doma mierina un iedrošina. Mēs visi esam kopā LELBĀL, kas kalpo Viņam tur, kur Viņš ir paredzējis, katram pienesot kopējam Dieva valstības celšanas darbam savu svētību.”

Konsekrācijas dievkalpojums notika saulainā dienā, Milvōkos, *Mt. Zion* luterāņu dievnamā un bija pulcinājies vairāk kā 400 dievlūdžējus no visām pasaules malām, kas ieradās gan lidojot, gan braucot grupās ar autobusiem un privātmašīnām.

Dievkalpojumu iesāka ar ērģeļu prelūdiju māc. Dr. Anitas Gaides izpildījumā, kam sekoja “*Te Deum*,” ko Ernesta Brusubārda III ērģeļu pavadījumā ar trumpeti spēlēja Benjāmiņš Aļje. Draudzei dziedot “*Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils*” svinīgā procesijā dievnamā ievada jauno bīskapi, Laumu Zušēvici. Procesijā piedalījās LELBĀL archib. Elmārs E. Rozītis, LELB archib. Jānis Vanags un bīsk. Elmārs Alpe, Uppsalas bīsk. *Ragnar Persenius*, Dublinas archib. *Michael Jackson*, ELCA bīsk. *Jeff Barrow* un bīsk. *Mary Froiland*, Pasaules luterāņu federācijas pārstāvji *Norbert Denecke* un *Hans Kasch*, Virtembergas ev. lut. Misijas direktors *Klaus Rieth*, Baptistu apv. māc. Dr. Pauls Barbins, LELBĀL garīdznieki un Pārvaldes locekļi.

Dievkalpojumā dziedāja Milvōku apvienotais “*Brusubārdas-Dzimtenes*” koris papildināts ar dziedātājiem no citām draudzēm. Ernests Brusubārdis III diriģēja Ādolfa Ābeles “*Nāc, Jēzu Tu par palīgu*” un Māra Vārpa diriģēja Bruno Skultes “*Gaismas Tēvs.*” Starp draudzes dziesmām bija īpaši šai dienai veltīta, Viļa Kolma komponēta “*Nebīsties, Tev saka Jēzus.*”

Līdz konsekrācijas brīdim dievkalpojumu vadīja archib. Elmārs E. Rozītis, pēc kam vadību pārņēma archib. Lauma Zušēvica. Pašu konsekrāciju vadīja archib. Elmārs E. Rozītis un viņam asistēja Uppsalas

bīskaps *Ragnar Persenius*, Dublinas archib. *Michael Jackson* un ELCA Milvōku Sinodes bīsk. *Jeff Brown*. Kamēr bīskapi Laumai uzlika rokas un teica svētīšanas vārdus, visa draudze stāvēja sadevušies rokās, veidojot svētības ķēdi, un lai ķēdē tiktu ieslēgts ikviens balkonā stāvošos ar lejas telpu savienoja nolaista tautiska josta. Pec tam visi ņēma līdzdalību dievgalda sakramentā, un jaunā archibīskape teica sprediķi, pamatā liekot Jāņa evaņģelija 15. Nodaļu, “*Es esmu vīna koks, jūs esat zari. Kas manī paliek un es viņā, tas nes daudz augļus, jo bez manis jūs nekā nespējat darīt.*”

Šeit viņa uzsvēra vienotības nozīmi. Mēs esam dažādi, bet vienoti kā vīna koka zari. Dažādi — bet viena Dieva bērni. Tikai darbojoties vienotībā varam cerēt savā Baznīcā nest labus gara augļus, kas izpaužas ticībā, mīlestībā, iecietībā, priekā un tamlīdzīgi.

Dievkalpojuma noslēgumā, draudzei dziedot, ērģeļu un trumpetes pavadījumā, garīdznieku procesija atstāja dievnamu.

Pēc fotografēšanās baznīcas lejas telpās bija pieņemšana. Bija vīns, maizītes, saldas plātsmaizes un neskaitāms daudzums mīļu roku ceptiem pīrādziņiem, no kā vairāki simti bija mērojuši garu ceļu, pat no Ņujorkas draudzes. Tad bija arī iepēja jauno archibīskapi apsveikt. Apsveicēju vidū bija bīskapi un prāvesti, kuŗi dievkalpojumā neņēma aktīvu līdzdalību, to starpā arī LELB archi. Jānis Vanags, kuŗš konsekventi neatzīst sieviešu kalpošanu mācītājas – kur nu vēl bīskapes – amatā.

Šis raksts nebūtu pilnīgs, ja nepieskartos archib. Laumas dzīves gaitām, kas viņu sagatavoja mūsu Baznīcas vadītājas lomai.

Dzimusi 1954. gadā, Klīvlāndē. Klīvlāndes valsts universitātē ieguva bakalaura gradu reliģijā un valodās, turpināja studijas Jēlas (*Yale*) universitātē, specializējoties Jaunās Derības ekseģēzē, un ieguva maģistra (M.Ph.) gradu reliģiskās zinātnēs. 1978. gadā ordinēta mācītājas amatā un 1980. gadā kļuva par Ņujorkas draudzes mācītāju. 1995. gadā ievēlēta par LELBAs Vidienes apgabala garīgo vadītāju un 2005. gadā par LELBAs Pārvaldes priekšnieci vienlaicīgi pildot LELBĀL viceprezidentes pienākumus, piedaloties LELB/LELBĀL sadarbības padomē. Pēdējos 30 gadus kalpojusi par Milvōku Sv. Trīsvienības draudzes mācītāju. 2014. gadā ievēlēta LELBĀL bīskapes amatā, saņemot 140 no 196 balsīm. Starplaikā arī vadījusi LELBAs jaunatnes nozari un mācījusi ticības mācību Gaŗezera vasaras ģimnāzijā.

Archib. Lauma uzauga latviskā ģimenē, kas bija aktīva draudzes dzīvē. Viņa apmeklēja latviešu skolu, dziedāja korī un ansamblī, un viņai ļoti patika iet baznīcā uz dievkalpojumiem, un, intervijā ar *Latvijas Avīzi* par sevi saka, ka viņas “ticības izaugsme bija latviešu baznīcā, kur izpratu Dievu un Jēzus mācību... un vienmēr biju gribējusi kļūt par mācītāju.”

Viņa ir precējusies ar arhitektu Ivaru Zušēvicu un izaudzinājusi divas meitas – Zīli un Kaiju. Baznīcas pienākumu dēļ bijis jāpavada samērā daudz laika ārpus ģimenes un draudzes, kas visus šos gadus ir atbalstījuši viņas darbu Latvijas ev. lut Baznīcā ārpus Latvijas.

Latvijas ev. lut. Baznīcu gadu tecējumā ir vadījuši archibīskapi Irbe, Grīnbergs, Kundziņš, Lūsis un, pēdējos 21 gadus, Elmārs E. Rozītis. Katrs no viņiem iezīmējās ar savu īpašu Baznīcas vadītāja stilu, atbilstoši laikiem un videi. Archibīskapa sēdeklis ir atradies gan Latvijā, gan Vācijā, gan Savienotās valstīs un Kanadā. Archib. E. Roziša kalpošana īpaši iezīmējas ar viņa spējām apmeklēt ikvienu LELBĀL draudzi, visos kontinentos. Varam sagaidīt arī pārmaiņas jaunās archibīskapes vadībā. Vadoties no viņas komentāriem varam sagaidīt uzsvāru palīdzības un misijas laukā. Pazīstot viņas dziļo paļāvību uz Dievu — viss labi būs!

Juris Pūliņš

Fotografe S. Kļaviņa-Barshney

* Bilde pārcelta no LELBA mājas lapas

PATEICĪBAS LŪGSNA

Tu, kas mūs esi pildījis ar Lieldienu sakramentu, izlej pār mums Savas mīlestības Garu un dāvini mums mieru un saskaņu Tevī. Uzturi Laumai, kas konsekrēta bīskapes amatā, Tavas kalpošanas dāvanas, kuŗas Tu pats caur Savu Garu esi devis. Ar savu priekšzīmi lai viņa mūs mudina iet pretī Tavai Valstībai, kur tu līdz ar Jēzu Kristu, Tavu Delu, Svēta Gara vienībā dzīvo un valdi, Dievs no mūžības uz mūžību. Āmen.

TICĪBA

Tavās rokās ir sākums un beigas,
Tavās rokās ir alga un sods,
Un es mūžīgi eju – bez steigas,
Jo šī ticība mieru man dod.

Visu nevar – ne iedomas, spējas,
Visu nespēj – ne g.riba, ne prāts:
Krāšņi aug tikai tas, ko ir sējis
Tikai tāds, kuŗam blakus Tu nāc.

Leonīds Breikšs

„Atvadu vēstule”

2014. gada 1. jūnijā

Ieklausīsimies evaņģelija vārdos, ko atrodam pie Jāņa, 17. nodaļā, no 20. līdz 26. pantam.**

Grāmata “Otrdienas ar Morrie” gandrīz 4 gadus saglabāja savu pozīciju “dižpārdokļu” virsotnē “*New York Times*” sarakstos. Un kā gan ne, jo tas ir aizkustinošs dialogs starp mācekli *Mitch Albom* un viņa skolotāju *Morrie Schwartz*, kurš agrāk pasniedza kursu “Dzīves jēga” un nu nedziedināmas, pamazām iznīcinošas slimības priekšā sastapās ar savas paša dzīves jēgas dziļākajiem jautājumiem.

Vēl tikai pirms dažiem gadiem nāca klajā *Randy Pausch* grāmata „Pēdējā lekcija,” kas sākotnēji nemaz nebija domāta kā grāmata, bet lekcija, kurā universitātes profesors *Randy Pausch*, apzinādamies, ka viņa dzīvību pamazām dzēš nepieņemamais aizkuņģa dziedzera vēzis, vēlējās pastāstīt saviem bērniem un studentiem, viņaprāt, būtiskas gudrības, kā piepildīt sapņus. Šī lekcija, tika ievietota “*youtube*” un zibenīgā ātrumā guva tik lielu skatītāju atsaucību, ka to nācās izdot kā grāmatu. Lieliska liecība.

Patiesībā abas šīs grāmatas bija zīmīgas ar to, ka tās simbolizēja atvadu vēstules jeb vēstis – atvadu vārdus lasītājam, ietverot būtiskas atziņas par dzīvi un tās vērtībām.

Šī rīta evaņģelijs atgādina abas šīs grāmatas. Nāvei tuvojoties, Jēzus runā ar saviem mācekļiem par savas dzīves dziļāko nozīmi, kā arī par to, kas mācekļus sagaida. Šī nodaļa Jāņa evaņģelijā tiek nosaukta par „Jēzus derību” jeb „Jēzus Augstā priesteru lūgšanu.” Un patiesībā tā ir gan viena, gan otra. Jēzus laikā testamentāras vēstules bija ļoti populāra un atpazīstama atvadu rakstu metode. Pārdomas, atvadoties no mīļiem cilvēkiem. Un ja jūs padomājiet, ko teiktu īsi pirms nāves, vai tad doma nebūtu līdzīga šeit izteiktajai?

Šī ir lūgšana, kas ar Bībeles palīdzību aizsniegusi visus pasaules galus. Jēzus lūdza par sevi, zinot, ka Viņu sagaida krusta ciešanu notikumi. Un Jēzus lūdza par saviem mācekļiem un Dieva spēku pār viņiem. Interesantā veidā te atklājas divas raksturīgas Jēzus iezīmes:

1. Viņa pilnīgā ticība un apbrīnojamā pārliecība. Jēzus, kas tikko ir lūdzis par sevi, tagad lūdz par mācekļiem un to baznīcu, kas no Viņa nāves izšķilsies kā putnēns no olas. Jēzus atzīst, ka Viņa mācekļi ir atslēgas nākotnes baznīcai un lūdz par tiem ticīgajiem, kas sekos Viņam, kaut nekad mūžā nebūs redzējuši Viņu miesā. Par tiem Viņš prasa Dievam „vienotību mīlestībā”. Atgādinu, ka Jēzus lūdza īsi pirms ciešanām (iedomājieties, kādas bija Viņa pirmsnāves emocijas!) un tomēr pārliecība palika neiedragāta un Viņš lūdza par tiem, kas nāks ticēt Viņa Vārdam. Man šķiet, ka šī nodaļa ir ļoti īpaša katram, kas sevi sauc par kristieti, jo te Jēzus īpaši lūdza par mums katru!

2. Otra Jēzus iezīme – mēs redzam Viņa nedalīto uzticēšanos saviem ļaudīm. Nebūsim jau naivi, Jēzus taču zināja, ka mācekļi pilnībā Viņu nesaprata. Viņš zināja, ka vistumšākajā sājū un

vientulības stundā tie Viņu atstās. Tieši tāpat Jēzum droši vien sāpēja apziņa, ka tā nebūs viena kopīga apustuļu baznīca, ko Viņš būs izveidojis, jo mācekļi šķelsies un šķirsies un kašķēsies savā izpratnē par Dievu, tādējādi izveidojot nevis vairākas baznīcas, bet gan vairākus tūkstošus dažādu denomināciju. (Pašlaik pasaulē dēļ šīs cilvēciskās vājības – nespējas būt vienotiem, ir ap 144 tūkstošiem dažādu novirzienu kristīgo baznīcu.) Tomēr uz šiem pašiem vīriem Jēzus skatījās ar pilnīgu uzticību, ka tie izplatīs Viņa Vārdu pa visu pasauli.

Par ko Jēzus lūdza? – Lai visas pasaules draudzes locekļi būtu viens kā Viņš un Tēvs ir viens. Viens! Nevis trīs vai vairākas baznīcas vienā pilsētā. Nevis pat tūkstošiem konfesiju jeb denomināciju un pat to novirzienu vienā Kristus miesā. Ir daudz un dažādas baznīcas un draudzes! Neskaitāmas atšķirības! Neskaitāmas! Mēs jau tik ļoti gadu tūkstošiem esam ieauguši šajās atšķirībās, ka domājam tādās kategorijās. Un gribot vai negribot ir “viņi un mēs”, “jūs un tie”. Tā mēs esam ieauguši un ieaudzināti atšķirībās. Kādreiz, kad es dzirdu, cik slikti mēs viens par otru runājam, man ir sajūta, ka mēs te esam ne tikai tie labākie, bet gan tie īstie, ortodoksie un priekšzīmīgie. Un tie tur – nepareizi runā, domā un dzīvo, un pilnīgi noteikti – nepareizi tic.

Jēzus nekad negribēja veidot baznīcu nogrupējumus, tie izveidojās pēc Viņa nāves. Tad kas tā ir par vienotību, par ko Jēzus runā? Ne jau administratīvā vai organizatoriskā vienotība. Nē, bet gan personīgu attiecību vienotība. Mēs taču redzam, ka Jēzus un Dieva vienība bija mīlestība un paklausība, vai ne? Tā bija mīlestības vienība, par kuru Jēzus lūdza, kurā cilvēki mīlētu viens otru, ja viņi mīl Dievu. Vienība, kas pilnīgi balstīta uz attiecībām no sirds uz sirdi. Lūgšanā laikam nebija iekļauta versija par cilvēku sāpinātajām, traumētajām, ciešanu pārveidotajām un varbūt pat nejutīgajām sirdīm, ko tās spēs izdarīt ar šo vienotību.

Esam jau pārliecinājušies, ka kristieši nekad vairs nenoorganizēs savas baznīcas vienādi, viņi nekad nepielūgs vienādi, viņi pat neliks savu ticību uz vienām un tām pašām lietām. Taču kristiešu vienotība sniedzas pāri visām iespējamajām atšķirībām un savieno cilvēkus mīlestībā. Kāpēc gan cauri visai vēsturei un pat vēl tagad kristīgā vienotība ir tik iedragāta un apdraudēta? Jo cilvēki ir mīļējuši savas baznīcas organizācijas, to iekšējās kārtības, tradīcijas, liturģijas un rituālus vairāk nekā viens otru. Ja mēs mīlam baznīcas paklāju vairāk kā bērniņu, kas to nejauši aplej kaut vai ar kakao, tad mums ir problēma sirds rajonā. Ja mēs mīlam savu sarkano dziesmu grāmatu vairāk kā to, kas ienāk un piedāvā mums jaunu dziesmu, tad mums ir problēma sirds rajonā. Un ja mēs mīlam savu draudzes budžetu vairāk kā to, kurš nav samaksājis savas draudzes nodevas, tad mums ir problēma sirds rajonā. Taču ja mēs patiesi mīlam viens otru un patiesi mīlam arī Kristu, neviens baznīcas kārtības rullis nevar izslēgt nevienu ticīgo, kas ir Kristus māceklis. Šajā pasaulē ir pierasts runāt par luterticīgajiem, baptistiem un katoļticīgajiem, kas netieši liecina, ka mēs ticam nevis Dievam, bet Luteram, baptistu tradīcijai vai katoļu baznīcai. Tāpat par piederību kādai konfesijai ir pierasts runāt kā par ticību – tas jau ir citā ticībā.

Ja mums nav viena ticība uz Jēzu Kristu, kas miris par mūsu grēkiem (grēkiem, kuri visi ir vienādi neglīti), tad - kas vispār ir mūsu ticība? Tad mēs esam tie, par kuriem Pāvils saka: visnožēlojamākie radījumi uz šīs zemes. Tikai mīlestība, ko Dievs iestādījis cilvēka sirdī, spēj sagāzt barjeras, ko cilvēki sacēluši viens pret otru baznīcu starpā.

Jēzus to gara acīm jau redzēja un tāpēc lūdza. Diemžēl, cilvēkam jau no neizprotamiem vēsturiskiem laikiem dabiskāk liekas būt sadalītam nekā vienotam. Dabiskāk mums, cilvēkiem, liekas bēgt vienam no otra nevis satikties un būt kopā. Īsta vienība starp kristiešiem būtu „pārdabisks fakts, kas prasa pārdabisku skaidrojumu”. Latvijā ir pat tāds teiciens: kur tu tik mīļš palicis, vai tev kaut ko no manis vajag?!

Ir pienācis, iespējams, pēdējais laiks skatīties uz krustu kā uz godu nevis sodu. Jo grūtāks uzdevums, jo lielāks gods sagaida. Arī studentu, kam uzliek smagākus uzdevumus, profesors godā vairāk nekā tos, kas izvairījušies no grūtībām mācībā. Tāpēc ir svarīgi atcerēties, ka reizēs, kad šķiet trakoti grūti būt kristietim un nest tālāk dzīvē to krustu, ko Jēzus atstāja Golgātas kalnā augšāmceldamies, uztvert to kā pagodinājumu ceļā uz labiem panākumiem, uztvert kā godību, kas mums dota.

Vienotība nozīmē nevis darīt to, ko mēs gribam, bet gan to, ko Dievs grib, lai mēs darām. No tā seko prieks. Pie tam, tas prieks, kas ar Jēzu mums ir tagad – te uz ciešanu, problēmu un nebūšanu pilnās pasaules, - tā ir tikai tāda priekšgarša priekam, kas sagaidīs mūs mūžībā.

No šīs lūgšanas Jēzus devās taisnā ceļā uz ciešanām pretī krusta nāvei. Tādēļ vēl jo brīnišķīgāk ir apzināties, ka savā lūgšanā Viņš necentās nevienu iežēlināt par savām sāpēm, bet gan runāja par mums, kas paliekam pēc Viņa. Jēzus vārdi šajās pēdējās lūgšanas stundās nebija izmisuma, bet gan svētību un godības vārdi - adresēti tieši mums ikvienam.

Vai gan jūs pirms atstājat šo pasauli nevēlētos savā testamentā ģimenei un tuvākajiem novēlēt, lai tie ir viena stipra vienota ģimene - bez strīdiem, mantas un goda dališanas? Tad iestājieties par savstarpēju vienotību, un jūsu pēdējā vēstule būs Jēzus vēstule! Āmen. *Mācītāja Gundega Puidza*

**“(20) Jo tu runā mūsu ausīm svešas lietas; tāpēc mēs gribam zināt, kas tas ir.” (21) Bet visiem atēniešiem un svešiniekiem, kas tur mita, nekas cits nerūpēja, kā vien ko jaunu runāt un dzirdēt. (22) Pāvils, stāvēdams areiopaga vidū, sacīja: ‘Atēnieši, es redzu, ka jūs visās lietās esat ļoti dievbijīgi. (23) Jo, staigādams un aplūkodams jūsu svētumus, es atradu arī altāri ar uzrakstu: Nepazīstamam Dievam. Ko jūs nepazīdami godājat, to es jums sludinu. (24) Dievs, kas radījis pasauli un visu, kas tanī, būdams debess un zemes Kungs, nemājo rokām celtos tempļos. (25) Un viņu neapkalpo cilvēku rokas, it kā viņam kā vajadzētu: viņš pats dod visiem dzīvību, elpu un visu; (26) Viņš līcis visām tautām celties no vienām asinīm un dzīvot pa visu zemes virsu un nospraudis noteiktus laikus un robežas, kur tiem dzīvot,’ (27) Lai tie meklētu Dievu, vai tie viņu varētu nojaust un atrast, jebšu viņš nav tālu nevienam no mums.

Auglība Kristū.

“ES ESMU patiesais vīnakoks, un dārzkopis ir mans Tēvs. Katru zaru manī, kas augļus nenes, viņš noņem, un katru, kas augļus nes, viņš šķīstī, lai tas jo vairāk augļus nestu. Jūs esat jau šķīsti tā vārda dēļ, ko es jums esmu runājis. Palieciet manī, un es jūsos; kā zars nevar nest augļus pats no sevis, ja tas nepaliek pie vīnakoka, tāpat nevarat arī jūs, ja nepaliekat manī. ES ESMU vīnakoks, jūs esat zari. Kas manī paliek un es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez manis jūs neko nespējat darīt. Kas nepaliek manī, tas ir kā zars, kas tiek izmests ārā un sakalst. Tos savāc un met ugunī, un tie sadeg. Ja jūs manī paliekat un mani vārdi paliek jūsos, jūs varēsiet lūgt, ko vien gribēsiet, un tas jums notiks. Un mans Tēvs ar to tiks pagodināts, ka jūs nesīsiet daudz augļu un kļūsiet mani mācekļi.” (Jāņa 15:1—8)

Turpat divus gadus dzīvojot šeit Amerikā, patiesi izbaudu apkārtējo latviešu sabiedrību, kas ir daudz saliedētāka un draudzīgāka par to, kas ir Latvijā. Iemesls tam galvenokārt ir tāds, ka te dzīvojošajiem tautiešiem ir vairāk jāturības kopā, tādēļ, ka mums ir kopīgas tradīcijas, līdzīgi dzīves uzskati, un protams, kopīga valoda. Mēs jūtamies vislabāk, kad darām kopīgas lietas visi kopā. Taču apkārtējie to dažkārt nesaprot. Ko viņi tur sestdienās skrien uz skolu, deju tautas dejas, dzied citiem nesaprotamā valodā, cep interesantus, bet ļoti garšīgus speķa raušus, piparkūkas un tamlīdzīgi. Vai esat kādreiz sastapušies ar apkārtējo amerikāņu neizpratni par to, ko darām, par to, kādēļ tik ļoti turamies pie savas valodas, pie latvietības un tradīcijām? Mums tā ir brīnišķīga, svēta un kopīga lieta.

Līdzīgi ir ar kristīgo draudzi. Arī draudzē tiek darītas kopīgas lietas un draudzei ir kopīgi mērķi, arī apkārtējie, kas nav draudzes cilvēki, mūs bieži nesaprot, kādēļ mēs to darām un ko mēs īsti darām.

Augstāk lasītais Bībeles teksts no Jāņa evaņģēlija, atklāj pamata vērtības par to, kādai ir jābūt labai kristīgai draudzei un zināmā mērā arī labai latviešu sabiedrībai. Jēzus šeit māca, ka Viņš pats ir draudzes centrs, Viņš ir vīna koks un visam jānotiek vienīgi ap Viņu, Jēzus māca arī to, ka draudzei ir jāturas cieši kopā tā, kā vīnogām ķekarā, un ka Dievs Tēvs, kopjot mūsu kopību, rosina mūs nest bagātīgus augļus.

Patiesi, kas gan tā ir par kristīgo draudzi, ja tur centrā nav Kristus! Jau pats Viņa vārds to izsaka (mūs taču **kristīgo** draudzi!). Tad, kad lietas darām pa savam, neieklausoties Kristus vārdos, kaut kas draudzē nav īsti kārtībā. Jo tādā gadījumā Kristus netiek turēts centrā, bet cilvēki rīkojas tā, kā paši vēlas. Cik cilvēku—tik viedokļu un patiesības. Kristus kā vīna koks ar savām saknēm dod mums pamatu turēties un pastāvēt šajā pasaulē, jo bez Viņa paši par sevi mēs nevaram iztikt, kā vīna koka zari nevar paši par sevi iztikt, ja nav stumbrs, pie kā turēties, tāpat arī vīnogas tur nespēj būt, ja nav paša koka, ja nav pamata. Draudze nespēj būt kristīga, ja tur centrā nav Kristus, ja mēs nestāvam cieši klāt pie Viņa.

Arī latviešu sabiedrība šeit nevarētu pastāvēt, ja mūs nesaistītu ciešs, kopīgs un vienots mērķis. Mums to ir vairāki, bet galvenais ir tas, ka mēs esam latvieši un tādi gribam būt, tas ir mūsu centrs.

Kristus, vienots ar Tēvu kā koka stumbrs, mums dod barojošo un dzīvībai nepieciešamo dzīvības sulu, bez kā mēs nevaram pastāvēt, bez kā nevar neviens koks pastāvēt, neviens zars, neviena lapiņa, neviens auglis, nedz neviena odziņa. Ir vajadzīga dzīvības sula. Runājot par draudzi, mēs zinām, ka tā dzīvības sula, ko Viņš mums dod, ir Viņa izlietās asinis zem vīna zīmes, ko saņemam altāra Sakramentā. Tāpat arī Viņa sacītais un pierakstītais vārds. Kad visu to saņemam, jūtamies labi pabaroti un uzturēti, lai visu, ko darām, darām Kristus vārdā, Viņu vienu un ne sevi pārstāvēt, tomēr lietojot tās īpašās dāvanas, kādas Dievs mums katram un katrai ir devis.

Tad, kad darām kaut ko draudzes vārdā, atcerēsimies, ka mēs pārstāvam Kristu un ne sevi, mēs strādājam Viņa vārdā. Tādēļ, lai mēs arī cieši kopā turamies, kā vīnogas ķekarā. Mums, kā draudzei ir jābūt tikpat cieši kopā, kā vīnogām vienā ķekarā. Vai esat kādreiz vīnogas ķekaru tā uzmanīgāk pētījuši? Vīnogas tur ir ļoti cieši kopā, cita pie citas, viena pie otras. Apbrīnojami, ka mazs zariņš spēj noturēt lielu ķekaru. Mēs varam katru vīnakoka zaru salīdzināt ar kādu konfesiju un katru ķekaru ar draudzi. Tur cieši kopā turoties, mums ir jāliecina par Kristu kā to darīja Filips Bībeles stāstā no Apustuļu darbu grāmatas 8. nodaļas, kur viņš stāstīja par Jēzu kādam augstmanim. Augstmanis, to dzirdot, nonāca pie labākā

sprieduma savā dzīvē, viņš sacīja: “Es ticu, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls!” Tā ir īsākā ticības apliecība, ko varam sacīt. Pēc šīs apliecības vairs nebija šķēršļu viņu kristīt. Interesanti, ka pēc kristībām augstmanis nerīko lielas svinības kā dažkārt mēs, bet viņš liksms steidzas tālāk ceļā, lai visiem liecinātu, ko tikko bija piedzīvojis. Tas ir arī mūsu kā draudzes galvenais mērķis—liecināt par Kristu, cik daudz Viņš mums laba darījis, liecināt tā, ka palīdzam arī citiem Jēzu saprast un iepazīt. Kā vīnogām cieši kopā turoties, mums vienam otrs ir jāiedrošina un jāatbalsta, darot kopīgās lietas.

Tomēr starp vīnogām kādreiz gadās arī kāda nedaudz iepuvusi, nedaudz bojāta odziņa. Vai arī gadās, ka viens ķekars vai zariņš ir nokaltis. Jēzus saka, ka dārzkopis ir Tēvs, un ka ir tādi ķekari un zari, kas nenes augļus Kristū. Tur ir tādas vīnogas, kas nevar tālāk attīstīties, jo ir sabojājušās. Tēvs tās aizvāc prom. Būsim reāli, te iet runa par mūžīgo dzīvību. Šajā pasaulē ir zari, kas nenes ogas—maldu mācības, kas daudz sastopamas visā pasaulē. Tāpat gadās pa sabojātai odziņai arī pašā draudzē, ceru ka mūsējā tādu nav!

Runājot par auglību, par vīnogu ražu, mums ir jāapskata vīna koks kopumā. Interesanti, ka grieķu valodā vīna koks, vīnoga un vīns ir viens un tas pats vārds. Tas parāda dziļo un brīnišķīgo kopību, kādai ir jābūt starp kristiešiem draudzē, un draudzei ar Jēzu Kristu. Mēs esam kā viens vesels, nevis kaut kas atsevišķs, tomēr katrs ar savām individuālajām dāvanām. Tas ir kā vīnogas ķekarā kur visas ir līdzīgas, bet nav divu identisku. Dievs vēlas, lai mēs tādi būtu un kopīgi nestus bagātīgus augļus.

Šiem augļiem ir jābūt mīlestības augļiem Kristū Jēzū, par kuriem raksta apustulis Jānis. Dievs ir mīlestība, Viņš mūs ir bezgalīgi mīlējis, tad lai nesam šo mīlestību tālāk gan tiem cilvēkiem, kam draudzē tā ir nepieciešama, kādiem kas sasirguši, kam kādas problēmas dzīvē, nesīsim viņiem Kristus mīlestību. Starp mīlestības augļiem ir viena īpaši liela, kas ir lūgšana. Aizlūgsim ne tikai draudzē, bet individuāli viens par otru.

Lūgšana nes brīnumus, kā lasījām evaņģēlijā: *Ja jūs mani paliekat un mani vārdi paliek jūsos, jūs varēsiet lūgt, ko vien gribēsiet, un tas jums notiks.* Visu mēs varam lūgt no varenā Dieva un viss notiksies. Tomēr no šī evaņģēlija fragmenta konteksta, mēs redzam, ka vārds ‘viss’ ir attiecināms uz augļiem. Mēs varam lūgt par visiem augļiem, kas mums būtu jānes šajā pasaulē: par Kristus mīlestības stiprinājumu un atbalstu tiem, kam tas nepieciešams draudzē vai mūsu latviešu sabiedrībā. Nesīsim savā draudzē un Kristus kopībā labus un daudzus augļus, mīlot cits citu kā Dievs mūs mīl—bez nosacījumiem, un nedaudz Kristus žēlastībā apreibuši, kā arī aizlūdzot vienam par otru, par draudzi, un par labiem augļiem.

Labas un veselīgas kristīgās draudzes principi, kā Jēzus Kristus mums ir atklājis, ir vienkārši, bet ne vienmēr viegli pildāmi: cieši turēties kā zariņiem un vīnogām pie dzīvības devēja un uzturētāja stumbra ar ciešām saknēm—Kunga Kristus, esot pašiem tuvā kopībā kā vīnogām ķekarā, lai kopīgi liecinātu, ka Kristus ir Dieva Dēls, lai atbalstītu un stiprinātu cits citu, un pieņemot realitāti, ka Dievs Tēvs kopj savu vīna dārzu, tajā gadās pa sausam zaram un sabojātai ogai, tādēļ lūgsim Dievu Kristus vārdā, lai mēs būtu tie, kas patiešām nes labus, bagātīgus un Kristus mīlestībā piesātinātus augļus.

Āmen.

Mācītājs Ojārs Freimanis

Mācītāja runas stundas -

Katrā laikā, iepriekš sazinoties ar mācītāju. Mācītājs labprāt jūs sastaps savās mājās, ciemos vai citur, kur vajadzēs.

Adrese: 706 Cross Creek Drive, Unit C10, Roselle, IL 60172

Mob. tālr.: 773-818-6965; e-pasts: ojars.freimanis@gmail.com.

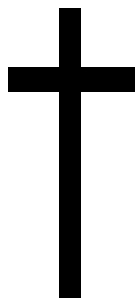
Ja jums nepieciešams satikt mācītāju slimību un citu dzīves grūtību situācijā, zvaniet mācītājam, un viņš jūs apciemos ar vai bez dievgalda pēc vajadzības.

No 19.jūlija līdz 1.augustam (2 nedēļas) māc. Ojārs mācīs Gaŗezerā.

Draudzes mācītājs plāno 2 nedēļu atvaļinājumu no 30.augusta līdz 6.septembrim.

MĪLESTĪBĀ PIEMINAM

un izsakām līdzjutību piederīgiem...

HELMŪTS EICHENFELDS

dzimis 1927.gada 15.janvārī Rīgā, Latvijā,

miris 2015.gada 31. martā *Villa Park, IL.*

Piemiņas svētbrīdis *Knollcrest* bērū namā *Lombard, IL.* 6. aprīlī.

DAINA EDĪTE SPRŪDE, dz. ROZE

dzimusi 1936.gada 3. februārī Liepājā, Latvijā,

mirusi 2015.gada 24. maijā Aurorā, Ilinojā.

Piemiņas svētbrīdis Sv. Pēterā baznīcā 11. jūlijā.

Piemiņas svētbrīdī pieminēsim arī: **EDMUNDU SPRŪDI**, kuŗš aizgāja Dieva mierā 2012.gada 8. septembrī un **MARIJU ZIGRĪDU ROZI**, kuŗa aizgāja mūžībā 2013.gada 30. jūlijā.

GUNA MUIŽNIECE, dz. NĀGELIS

dzimusi 1929.gada 25.decembrī Bejas pagastā „Ievedniekos,” Latvijā,
mirusi 2015.gada 26.maijā *Kirkwood, Missouri.*

Piemiņas svētbrīdis Sv. Pēterā baznīcā 25.jūlijā: vizitācija plkst. 9:00,
piemiņas svētbrīdis plkst. 10:00, tiks apbedīta Oakridge kapsētā.

Jēzus sacīja: „Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība. Kas tic uz mani, tas dzīvos, kaut arī viņš mirtu!” (Jņ 11:25)

Līdzjutības

Izsakām visdziļāko līdzjutību Helmūta Eichenfelda piederīgiem viņa nāves gadījumā.

„No saules lēkta līdz tās rietam slavēts lai ir tā Kunga Vārds!” (Ps 113:3)

Sv. Pēterā draudze izsaka sirsnīgu līdzjutību Dainas Sprūdes tuviniekiem un draugiem, viņu mūžībā aizvadot.

„Pasaulē jums ir bēdas; bet turiet drošu prātu, es pasauli esmu uzvarējis!” (Jāņa ev. 16:33)

Skumju brīdī esam kopā ar Gunas Muižnieces tuviniekiem, viņu mūžībā aizvadot.

„Tas Kungs ir tuvu tiem, kam salauzta sirdis, un palīdz tiem, kam satriekts un noskumis prāts”. (Ps. 34,19.)

DRAUDZES PRIEKŠNIEKA ZIŅOJUMS

Paldies Rutai Freimanei par rūpīgo un izcilo darbu sagatavojot *Draudzes Ziņas* – neatlaidīgi mums atgādinot iesūtīt rakstus, un, kad raksti saņemti, tos sakopot ar skaistām fotografijām, dzejoļiem un citu informāciju, kas draudzei ir svarīga. Ruta jau ilgāku laiku ir lūgusi, lai viņu laiž pensijā. Sākot ar septembra *Draudzes Ziņu* izdevumu, redakciju ir uzņemušies māc. Ojārs un Elizabete Freimaņi, tas pats uzvārds, cita ģimene. Es atceros, kā pārņemot redakcijas pienākumus, Ruta atvainodamās teica, ka tik labas kā tās bija Melitas Būdenieces atbildībā jau nebūs, bet pēc mana prāta, kvalitāte mūsu informācijas izdevumam nav ne par mata tiesu kritusies. Lasu citu draudžu apkārtrakstus LELBA mājas lapā un atrodu, ka Sv. Pēterā draudzei ir viena no labākām. Vēlreiz, sirsnīga paldies Rutiņai un Ivaram par ilggdīgām piepūlēm. Paldies arī Ojāram un Elizabetei par uzņemšanos šo darbu turpināt. Ceru, ka viņi apzinās cik tas prasīs.

Esam nosvinējuši Vasarsvētkus un gatavojamies uz siltu (cerams ne pārāk karstu) gada posmu. Tā kā laiks būs silts, šogad atkal pārtrauksim to diskrimināciju, ka vīriešiem „jāiežņaudzās” kakla saitēs kamēr sievietas var ģērbties vieglās blūzītēs. Dievs mūs gaida savā namā arī ērti apģērbtiem.

Draudzes priekšnieks Uldis Pūliņš

DIEVKALPOJUMU UN SARĪKOJUMU KALENĀRS

JŪNIJĀ

- Svētdien, 7., 10:00 — Otrā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. Jauniešu Iesvētību dievkalpojums ar dievgaldu. Kafijas galds.
- Sestdien, 13., 10:00 — Otrā Pavārklase Sv. Pēterā draudzes telpās. Daina Albertiņa mācīs kā siet Jāņu sieru.
- Svētdien, 14.,* 10:00 — Oikūmenisks Aizvesto piemiņas dievkalpojums Ciānā; sprediķos māc. Ojārs Freimanis.
- Svētdien, 21., 10:00 — Jāņa Kristītāja dienas dievkalpojums ar dievgaldu. Kafijas galds.
- Svētdien, 28., 10:00 — Apustuļu—Sv. Pēterā un Sv. Pāvila diena. Dievkalpojums. Kafijas galds.
- * Reizēs, kad vienā dievnamā ir kopīgs dievkalpojums, otrā dievnamā dievkalpojums nenotiek.

JŪLIJĀ**

- Svētdien, 5.,* 10:00 — Kopīgs dievkalpojums ar dievgaldu Sv. Pēterā baznīcā. „Mini” kafijas galds.
- Svētdien, 12., 10:00 — Dievkalpojums. „Mini” kafijas galds.
13:00 — Kapu svētki Akāciju kapos, kalpos māc. Ojārs Freimanis.
- Svētdien, 19., 10:00 — Dievkalpojums. „Mini” kafijas galds.
- Svētdien, 26., 10:00 — Dievkalpojums. „Mini” kafijas galds.
- AUGUSTĀ**
- Svētdien, 2., 10:00 — Dievkalpojums ar dievgaldu. „Mini” kafijas galds.
10:00 — Kapu svētku dievkalpojums Oukridžas (*Oak Ridge*) kapos.
- Svētdien, 9., 10:00 — Dievkalpojums. „Mini” kafijas galds.
- Svētdien, 16., 10:00 — Bīskapa Meinards piemiņas dienas dievkalpojums ar dievgaldu. Māc. Ojāra Freimaņa 10 gadu ordinācijas jubileja. „Mini” kafijas galds.
- Svētdien, 23., 10:00 — Dievkalpojums. „Mini” kafijas galds.
- Ceturtdien un piektdien, 27., un 28., — Dāmu komitejas ratnīcas un maiznīcas tirdziņš no 9:00 — 16:00.
- Sestdien, 29., — Dāmu komitejas ratnīcas un maiznīcas tirdziņš no 9:00 — 15:00.
- Svētdien, 30., 10:00 — Dievkalpojums. „Mini” kafijas galds.

SEPTEMBRĪ

- Svētdien, 6., 10:00 — Dievkalpojums. Kafijas galds.
- Sestdien, 12., 10:00 — Kr. Barona latviešu skola atsāk mācību gadu Ciānā. Bērnu svētki ap plkst. 11:00.
- Svētdien, 13., 10:00 — Dievkalpojums. Kafijas galds.
13:00 — Kapu svētki Olīvkalna kapos, kalpos māc. Oļģerts Čakars.
- Svētdien, 20., 10:00 — Divvalodīgs dievkalpojums ar dievgaldu. Kafijas galds.

Svētdien, 27., 10:00 — Dievkalpojums. Kafijas galds.
11:45 — Bībeles stunda: Kalna sprediķis (2. lekcija).

* Reizēs, kad vienā dievnamā ir kopīgs dievkalpojums, otrā dievnamā dievkalpojums nenotiek.

** Jūlijā un augustā kafijas galdu nebūs — pēc dievkalpojuma sadraudzības stundā varēsīt pakavēties pie „mini” kafijas galda.

SVEICAM MŪSU DRAUDZES JUBILĀRUS.

No kr.: Rūta Pūliņa, māc. Ojārs, Mirdza Gaiķe, Uldis Pūliņš, Inese Stokes, Kristīna Jēgere

Pēc dievkalpojuma svētdien 12. aprīlī māc. Ojārs un dāmu komitejas priekšniece Silvija Ezera apsveic aprīļa jubilārus.

No kr.: Silvija Ezera, Lūcija Sprenne, Austrā Kēlere, Dace Pence, māc. Ojārs

*Par katru stundu Dievam pteicos,
Par elpu vienu,
Par katru nodzīvotu dienu.
Un, ja ar man tik sāper tiek,
Par katru stundu Dievam pateicos,
Ko viņ man dzīvot liek.
Man arī aiziet būtu prieks,
Kā aiziet strauti, pazūd sniegs.*

Kārlis Skalbe

Kristus Augšāmcelšanās svētki – Lieldienu rīta dievkalpojums [Pārcelts no Sv. Pēteru mājas lapas]

No kr.: Pērminderi Jānis Eizis, Modris Galenieks, māc. Ojārs

Lieldienu rīta brokastis [Pārcelts no Sv. Pēteru mājas lapas]

10. maija Mātes/Ģimenes dienas kungu gatavotas pusdienas un Annelī Ceras „Sveika, Latvija!” ceļojuma atstāstījums

No kr.: Ināra Ievāne, Linda & Tālija & Ēriks & Toms & Pēters Tomsoni, Kārlis Robežnieks, Jānis Ievāns

Annelī Cera

DĀMU KOMITEJAS DARBS

Mūsu pirmā pavārklase ļoti labi izdevās. Piedalījās gandrīz 30 dalībnieku. Klasi pasniedza angļu valodā jo piedalījās latviski nerunājošie. Nākamā pavārklase notiks sestdien 13. jūnijā plks. 10:00 baznīcas lejas zālē. Pavārklasi 2 vadīs Daina Albertiņa; mācīsimies siet Jāņu sieru. Lūdzu pieteikties pie manis pirms 8.jūnija. (E-pasta paziņojums izsūtīts draudzes dāmām 26.maijā.)

Pirmā pavārklase [Pārcelts no Sv. Pēterā mājas lapas]

Vija Reinfeldē māca kā cept torti

Vija Reinfeldē
Dāmu komitejas priekšniece Silvija Ezera

DĀMU DARBA GRUPU KALENDĀRS - ATBILDĪGĀS GRUPAS VASARAS „MINI” KAFIJAS GALDIEM

JŪLIJĀ

- 5.jūlijā — VI GRUPA-vadītājas Inese Stokes un Inta Rāve
- 12. jūlijā — IV GRUPA- vadītājas Ināra Kiršteina un Dace Kūlāne
- 19.jūlijā — I GRUPA – vadītājas Vija Reinfeldē un Gunta Kiršteina
- 26.jūlijā — II GRUPA – vadītājas Melita Būdeniece un Maija Zaimiņa

AUGUSTĀ

- 2.augustā — Rūta un Uldis Pūliņi
- 9.augustā — III GRUPA – vadītājas Mirdza Gaiķe un Ārija Bergmane
- 16.augustā — III GRUPA – vadītājas Mirdza Gaiķe un Ārija Bergmane
- 21.augustā — VII GRUPA – vadītājas Māra Sventecka un Anna Blumberga
- 30.augustā — V GRUPA – vadītājas Pārsla Gagaine un Ināra Ievāne

Vadītājām jāievēro, ka atbildīgai grupai ir jāgādā altārziedi.

Ināra Blumberga

Ratnīcas un Maiznīcas tirdziņš Vuddeilē
ceturtdien 27. un piektdien 28. augustā no plkst. 9:00 līdz 16:00;
sestdien 29.augustā no plkst. 9:00 līdz 15:00

Sāciet tīrīt skapjus, garāžas un dzīvokļus, un vediet liekās mantas, kas labā stāvoklī, uz draudzes garāžu! Varat dabūt oficiālu kvīti, lai drīkstētu atskaitīt ziedojumus no nodokļiem. Informācijai lūdzu zvaniet Mirdzai Gaiķei, tele: 847-519-1619 un Ārijai Bergmanei, tele: 847-803-0546.

SVEICAM UN VĒLAM DIEVA SVĒTĪBU UN VESELĪBU MŪSU JUBILĀRIEM

„Svētīgi ir tie cilvēki, kas Tevī atrod sev spēku, kam sirdīs stāv Tavi ceļi. Viņi iet no spēka uz spēku...” (Ps. 84,6,8)

Jūnijā – Ellai *Baipsys*, Mārai Blumbergai, Andrejam Ezeram, Dacei Frišai, Hugo Hūnam, Ilzei Ievānei, Richardam Kalundam, Jānim Lebedevam, Edgaram Mengēlim, Larisai Ozolai, Jānim Priedem, Verai Riekstiņai, Astrīdai Robežniecei, Agrim Šleseram, Emīlam Slokenbergam, Rūtai Treknais, Auseklim Vārpam, Lindai Zušēvicai.

Jūlijā – Robertam Blumbergam, Arturam Gaiķim, Lijai Gaiķei, Modrim Galeniekam, Rutai Kresei, Skaidrītei Legzdiņai, Emīlam Magonem, Jurim Meisteram, Aijai Mrugačai, Georgam Pavlovicam, Andrejam Rāvem, Ilonai Rozei, Arianai Vilciņai-*Rickher*.

Augustā – Kārlim Auģim *Baipsys*, Solvitai *Baipsys*, Vijai Brēmanei, Veltai Dārziņai, māc. Ojāram Freimanim, Daumantam Hāzneram, Guntai Kiršteinai, Guntim Kiršteinam, Jānim Kuģim, Viktoram Lāčkājam, Astrīdai Menģelei, Rasmai Priedei, Jurim Pūliņam, Arvidam Rupeikam, Lindai Tomsonei, Dacei Venterei, Ivaram Vitolam.

Lai Dievs dod viņiem veselību, ticības prieku un pārliecību! (Jesejas 40.31)

Lūdzam draudzes locekļus, kas vēlas likt ziedus uz altāra ģimenes vai citāda veida atceres gadījumos, sazināties ar Viju Reinfeldi – 847-394-0156 [vreinfelds@hotmail.com] – vai ierakstīt savu vārdu PUĶU KALENDĀRĀ baznīcas lejas telpā.

DIEVKAPOJUMU KALPOTĀJU SARAKSTS

JŪNIJĀ

Svētdien, 7.,	10:00	Pārsla Gagaine un Inese Stokes (JAUNIEŠU IESVĒTĪBU dievkalpojums ar dievgaldu)
Svētdien, 14.,	10:00	Aizvesto un bēgļu atceres dienas dievkalpojums Ciānā
Svētdien, 21.,	10:00	Ruta un Ivars Freimaņi (dievgalds)
Svētdien, 28.,	10:00	Maija Dombrovska un Uldis Pūliņš

JŪLIJĀ

Svētdien, 5.,	10:00	Inta Rāve un Ilmārs Riekstiņš (dievgalds)
Svētdien, 12.,	10:00	Jānis Eizis un Andrejs Ezers
Svētdien, 19.,	10:00	Modris Galeniēks un Guntis Kiršteins
Svētdien, 26.,	10:00	Rasma un Jānis Priedes

AUGUSTĀ

Svētdien, 2.,	10:00	Austra un Ivars Kēleri (dievgalds)
Svētdien, 9.,	10:00	Mirdza un Arturs Gaiķi
Svētdien, 16.,	10:00	Dace Pence un Ēriks Sprenne (dievgalds)
Svētdien, 23.,	10:00	Ārija Bergmane un Kalvis Cers
Svētdien, 30.,	10:00	Inta Duka un Rūta Eichenfelde

SEPTEMBRĪ

Svētdien, 6.,	10:00	Ruta un Ivars Freimaņi
Svētdien, 13.,	10:00	Ināra un Jānis Ievāni

Ja nevar noliktā dienā kalpot, pērminderiem ir jāsarunā sev aizstājējs. Ja tas nav iespējams, lūdzu iepriekš paziņot pērminderu kopas vecākai Pārslai Gagainei (847-204-7863; parslag@gmail.com).

Pārsla Gagaine

Liturgiskās altārsegu krāsas 2015. gadā: No 7.jūnija līdz 15.novembrim – zaļa; 22.novembrī – balta; no 29.novembra līdz 20.decembrim – violeta vai zaļa; no 24. decembra līdz 31.decembrim – balta.

Juris Pūliņš

Draudzes telpas var aizrunāt, sazinoties ar Uldi Pūliņu:
mobilais – 630-759-8314; e-pasts: uvpulins5@gmail.com

DRAUDZES LOCEKĻI PAPILDUS ZIEDOJUŠI

(no 2015.g.15. marta līdz 15. maijam)

	DRAUDZES VAJADZĪBĀM	DRAUDZES ZINĀM
Uldis Pūliņš (03/22/15)	\$ 150.00	
Ilmārs Riekstiņš (03/22/15)	\$ 180.00	
Astra <i>Patrick</i> (03/29/15)	\$ 50.00	
Sigrīda Renigera (03/29/15)	\$ 50.00	
Dzidra Ozoliņa (03/29/15)	\$ 500.00	\$ 50.00
Rūta Dzelme (03/29/15)	\$ 320.00	
Andris Dzelme (03/29/15)	\$ 320.00	
Aivars Kuplis (04/03/15)	\$ 70.00	
Elizabete Pavlovica (04/03/15)	\$ 200.00	
Iveta Jurevica (04/12/15)	\$ 20.00	
Sigrīda Renigera (04/19/15)	\$ 100.00 (H. Eichenfelda piemiņai)	
Dace Friša (04/19/15)		\$ 20.00
KOPĀ	\$ 1,960.00	\$ 70.00

Jānis A. Ievāns

Olīvkalna kapsētā (Mt. Olive Cemetery)

Sv. Pēterā draudzes nodaļumā - iespējams iegādāties kapu vietas.

Cena Sv. Pēterā draudzes locekļiem - \$1,000.00**Pārējiem - \$1,200.00**

Pašlaik draudzei nepārdotas ir 31 kapu vietas.

Viena urnas novietošanas vieta (niša) ir iegādājama Akāciju kapsētā par \$ 750.00.

Interesenti lūgti sazināties ar Modri Galenieku (847-823-3713; galenieks@att.net)**ATGĀDINĀJUMS****Lūdzam laicīgi paziņot adresu maiņas**

Biedrzinim/maksājuma konta pārzinim Jānim Ievānam

1347 East Lyn Ct.

Homewood, IL 60430-3833

e-pasts: janisievans@att.net

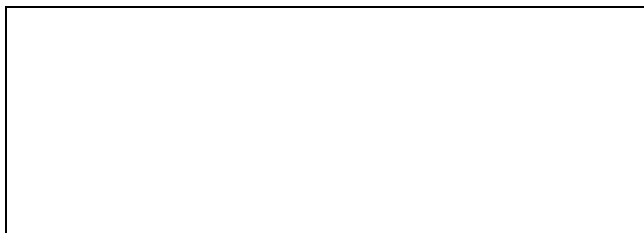
Mīļš sirsnīgs paldies visiem, kuŗi palīdzēja ar idejām, ar pareizrakstību, drukas „velniņu” atrašanu un daždažādu materiālu iekārtošanu, kuŗi piedāvāja un atsūtīja sprediķus, rakstus, fotografijas, bildes un citādi palīdzēja lai Sv. Pēterā DRAUDZES ZIŅAS, cerams, būtu interesantas un laicīgas draudzes locekļiem.

DRAUDZES ZIŅAS

St. Peter's Latv. Ev. - Luth. Church
450 Forest Preserve Drive
Wood Dale, IL 60191-1983

Draudzes mācītājs: Ojārs Freimanis
773-818-6965; ojars.freimanis@gmail.com

Draudzes priekšnieks: Uldis Pūliņš
630-759-8314; uypulins5@gmail.com

Dāmu komitejas priekšniece: Silvija Ezera
847-362-2329; sylviaezers@hotmail.com

Kasieres:

Rūta Veitmane: 847-398-2631

Lūcija Sprenne: 630-231-3229

Draudzes priekšnieka palīdze: Inese Stokes
708-532-3471; ineses@ameritech.net

Tālrunis baznīcā: 630-595-0143

Sv. Pēterā draudzes mājas lapa: [HTTP://www.svetapeteradraudze.org](http://www.svetapeteradraudze.org)

Draudzes Ziņu redaktors: māc. Ojārs Freimanis. Autori ir atbildīgi par rakstu saturu un pareizrakstību.

Raksti nākošajām Draudzes Ziņām jāiesniedz mācītājam Ojāram (ojars.freimanis@gmail.com) līdz 2015.g. 15. augustam.